

Reč života Jun 2015.

„Marta, Marta! Brineš se i uznemiravaš za mnogo, a samo je jedno potrebno.“ (Luka 10, 41–42)

Koliko li je osećajnosti u ponavljanju ovog imena: *Marta, Marta!* Kuća u Vitaniji, na ulazu u Jerusalim, mesto je gde se Isus rado zaustavljao i odmarao sa svojim učenicima. U gradu je morao da se raspravlja, nailazio je na otpor i odbacivanje, a ovde su vladali mir i gostoprimstvo.

Marta je preduzimljiva i delatna. Pokazaće to i prilikom bratovljeve smrti, kad s Isusom započinje sadržajan razgovor u kojem Ga odlučno proziva. Ona je jaka žena i pokazuje veliku veru. Na pitanje: „Veruješ li da sam ja vaskrsenje i život«, bez oklevanja odgovara: „Da, Gospode, verujem“ (Jovan 11, 25–27).

Sada je sva zauzeta da bi Učitelju i Njegovim učenicima pripremila dostojan doček. Ona je gospodarica kuće (što izražava i njeno ime: Marta znači gospodarica) i zato se oseća odgovornom. Verovatno priprema večeru za počasnog gosta. Njena sestra Marija ostavila ju je samu u poslu: suprotno istočnjačkim običajima, umesto da ode u kuhinju, ona ostaje s muškarcima i sluša Isusa, sedeći do Njegovih nogu, kao prava učenica. Zato Marta pomalo u ljutnji reaguje: „Gospode! Zar Ti ne mariš što me sestra moja ostavi samu da služim? Reci joj, dakle, da mi pomogne“ (*Luka 10, 40*). Ali evo nežnog, a istovremeno odlučnog Isusovog odgovora:

„Marta, Marta! Brineš se i uznemiravaš za mnogo, a samo je jedno potrebno.“

Zar Isus nije zadovoljan Martinom snalažljivošću i velikodušnim služenjem? Zar Mu se nije dopalo konkretno gostoprimstvo i zar nije uživao u jelima koja je pripremala? Nešto kasnije u alegorijama će hvaliti upravnike, gospodare i sluge koji svojim talentima znaju da donesu rod (*Luka 12, 42; 19, 12–26*). Čak će i pohvaliti njihovu snalažljivost (*Luka 16, 1–8*). Nije li zato trebalo da se raduje videvši tako preduzimljivu ženu, sposobnu da priredi dostojan i bogat doček?

Isus je prekora jer u posao unosi teskobu i zabrinutost. Uzbuđena je, „sva zauzeta posluživanjem“ (*Luka 10, 40*), izgubila je mir. Ne vodi više ona posao, nego posao vodi nju i gospodari njome. Nije više slobodna, postala je ropkinja svoje zaposlenosti.

Ne događa li se ponekad i nama da se izgubimo u mnoštvu obaveza? Privlači nas i odvlači internet, interaktivni razgovori, nepotrebne SMS-poruke. Ponekad nam i naše stvarne obaveze odvlače pažnju od slušanja drugih, osoba koje su pored nas. Opasnost se sastoji pre svega u tome da zaboravimo zašto i za koga radimo. Rad i razne obaveze postaju svrha samima sebi.

Ponekad nas obuzima teskoba i uznemirenost pred teškim situacijama i problemima koji se odnose na porodicu, materijalnu situaciju, karijeru, školu, budućnost dece, sve dotle da zaboravljamo Isusove reči: „Ne brinite se, dakle, govoreći: 'Šta ćemo jesti?', ili: 'Šta ćemo piti?', ili: 'Šta ćemo obući?' Pa sve to traže pagani. Zna Otac vaš nebeski da vama treba sve ovo« (*Mat 6, 31–32*). I mi tada zaslužujemo Isusov

prekor:

„Marta, Marta! Brineš se i uznemiravaš za mnogo, a samo je jedno potrebno.“

Šta je to jedino potrebno? Slušati i živeti Isusove reči. Njima – i Njemu koji govori – ne može se pretpostaviti ništa. Pravi način da ugostimo Gospoda, da Ga primimo u kuću, jeste prihvatanje onoga što nam On kaže. Baš kao što je učinila Marija, koja je zaboravila sve, sela podno Njegovih nogu, ne gubeći nijednu Njegovu reč. Tako nećemo biti vođeni željom da se pokazujemo i ističemo, nego da se svidimo Njemu, da budemo u službi Njegovog carstva.

Poput Marte i mi smo pozvani da činimo „mnogo“ za dobro drugih. Isus nas je naučio da je Otac srećan ako donosimo „mnogo roda“ (*Jovan 15, 8*) i da ćemo činiti dela veća od Njegovih (*Jovan 14, 12*). On od nas očekuje predanost, gorljivost u poslu koji nam je dat, domišljatost, smelost, preduzimljivost. Ali bez teskobe i uznemirenosti, s mirom koji dolazi iz svesti da vršimo Božju volju.

Jedino što je važno jeste da se postane Isusov učenik, da se dozvoli da On živi u nama, da se bude pažljiv prema Njegovom nadahnuću, Njegovom tihom glasu koji nas usmerava iz trenutka u trenutak. Tako će On voditi sve što mi treba da radimo.

U izvršavanju „mnogo toga“ nećemo biti rastreseni i raspršeni. Slédeći Isusove reči, podstićaće nas samo ljubav. U svim brigama činećemo samo jedno: volećemo.

Fabio Čardi